

SOS-Børneby Nyt

Nr. 2, juni 2006

SOS-BØRNEBYERNE

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

SOS-socialcentre:

Vi forebygger
forældreløshed

Læs side 10-11

6 børnebyer i 2006:

SOS-børn bliver vindere
af VM i fodbold

Læs side 15

I familiens skød

■ SOS-Børnebyernes hovedtanke er, at hvert eneste barn har ret til at vokse op i en familie - med kærlighed, respekt og tryghed.

Det er klart, at det bedste sted for at barn at få en sådan opvækst, er hos barnets biologiske familie. I FN's Børnekonvention, som SOS-Børnebyerne arbejder efter, står der, at familien er den naturlige ramme for børns vækst og trivsel, og at familien bør hjælpes, så forældrene fuldt ud kan påtage sig forpligtelserne overfor barnet.

Det er ikke lige nemt at være familie og give barnet en god opvækst i alle verdens lande. Særligt i udviklingslandene får forældrene sjældent den hjælp, som vi andre oplever - sygehusvæsen, socialarbejdere, børnehaver... Her oplever langt over en tredjedel af børnene at leve i fattigdom. Med fattigdommen følger ringe kost, mange sygdomme og ingen uddannelse. Men fattigdom alene bør aldrig være grunden til, at et barn ikke kan vokse op hos sin biologiske familie.

Hos SOS-Børnebyerne ser vi det derfor som vores opgave at støtte de fattige og udsatte familier, så de fortsat kan danne rammen om barnets opvækst. I allersidste konsekvens, hvis forældrene dør eller forlader barnet, kan vi give barnet et nyt hjem i en børneby. Men hvis vi kan undgå, at det sker, har vi givet hvert enkelt barn en særlig gave.

Det er baggrunden for, at SOS-Børnebyerne også støtter socialcentre og såkaldte "familieprogrammer". Hvis vi kan forebygge og undgå, at børnene ender alene, har vi faktisk gjort det, vores målsætning er; nemlig givet børnene en opvækst i en familie.

Forebyggelse er altså også SOS-Børnebyerne, og det kan du læse mere om i dette nummer af SOS-Børneby Nyt. Bladet byder derudover på historien om, hvordan man som SOS-fadder hjælper de børn, der ingen forældre har - og selv får noget igen.

Bjørn Bogason
Bestyrelsesformand

Forside: SOS-børn i Sydafrika spiller fodbold. Sydafrika er et af de lande, hvor SOS-Børnebyerne bygger en af "6 børnebyer i 2006". Foto: Patrick Wittmann

Dominic Sansoni

SOS-børn får et tæt forhold til de børn, som bliver deres søskende i SOS-familien. De store hjælper med at passe de små, som i enhver anden familie.

Indhold

I en børneby får SOS-børnene søskende for livet. Også på tværs af forskellig religion og kultur. Serien om de fire SOS-grundpiller fortsætter.

Side 4-5

Knap 20.000 danskere er SOS-faddere. Mød Tina Bergmann fra Vejle, som bruger fadderskabet, når hun taler med sine egne børn om andre lande.

Side 8-9

Tema om SOS-Børnebyernes arbejde med at forebygge forældreløshed. Vi besøger naboerne til børnebyen i Gikongoro, Rwanda.

Side 10-11

Noget godt er der ved VM i fodbold, selv om Danmark ikke er med. SOS-Børnebyernes "6 børnebyer i 2006" er verdensmesterskabernes officielle velgørenhedskampagne.

Side 15

Fra krig til fred og tryghed

I Makeni, en af Sierra Leones største byer, er omkring 60 pct. af indbyggerne børn; børn som på den ene eller anden måde ramt af borgerkrigen. Her bygger SOS-Børnebyerne nu børneby, skole og socialcenter, så flere børn igen får et hjem

■ Det har ikke været nemt at være barn i Sierra Leone de sidste 10 år. En brutal borgerkrig hærgede frem til 2002, og mange børn lever endnu med konsekvenserne – måske har de set deres forældre blive lemlæstet eller slået ihjel, måske er børnene selv resultatet af en voldtægt, så ingen i dag vil kendes ved dem.

Heldigvis er forholdene i landet nu i bedring; en demokratisk regering er valgt og har specifikt bedt SOS-Børnebyerne om hjælp i byen Makeni, hvor børneomsorg og støtte er så godt som ikke eksisterende.

Sierra Leone var det første afrikanske land, der fik en SOS-børneby i 1974. Nu bygger vi en "dansk" børneby i Makeni, så flere forladte børn - ligesom dem på billede fra hovedstaden Freetown - får et hjem, tryghed og uddannelse.

Risikerede livet

Sierra Leone er faktisk det første afrikanske land, som fik en SOS-børneby tilbage i 1974; i dag ligger der to SOS-børnebyer, to skoler, to børnehaver, en værkstedsskole og et opholdsted for handicappede børn i landet. Og nu kommer der altså en danskfinansieret tredje børneby med tilhørende skole, børnehave og socialcenter i landet.

Olatungie Wood er i dag overordnet leder af SOS-Børnebyerne i Sierra Leone, men under borgerkrigen var han leder for en børneby. Sammen med børnene måtte han flere gange flygte ud i junglen for at undgå de voldsomme nedslagtninger – ingen kom mirakuløst noget til. Siden fik begge børnebyledere en pris for den uegennyttige indsats, de gjorde for børnene. Men som Olatungie Wood siger: "Hvordan skulle jeg kunne tage afsted og glemme alt om børnene? Det ville svare til at opgive min tro på fremtiden".

I 1999, hvor borgerkrigen var på sit højeste, søgte 2.000 mennesker ly for myrderier og lemlæstelser i børnebyen i hovedstaden Freetown.

En lysere fremtid

Så selvom der nu er fred i landet, er kvalerne på ingen måde ovre for Sierra Leones børn. Børnedødeligheden er den højeste i verden, og kun 40 pct. af børnene kommer i skole. Der er simpelthen mangel på sundheds- og uddannelsesfaciliteter. Det bliver nu bedre i Makeni, som udover børnebyen også får en børnehave og en skole med plads til 210 børn.

Bliv nybygger

Som SOS-nybygger støtter du tilblivelsen af SOS-børnebyen i Makeni gennem din støtte på 150 kr. om måneden, samtidig med, at du er med fra arkitektens tegninger bliver godkendt, til dagen hvor den sidste mursten bliver lagt.

Alle nybyggere modtager et par gange om året nyhedsbreve med billeder – helt frem til, at vi kan berette om børnebyens officielle åbning.

Tilmeld dig ved at ringe på 33 73 02 33 eller på vores hjemmeside.

Mor

Søskende

Hjem

Samfund

Zhe har 14 søskende

For børn i en SOS-børneby er dét at vokse op sammen med SOS-søskende, noget som hjælper én resten af livet, fortæller kinesiske Zhe, der er vokset op i SOS-børnebyen i Tianjin

■ Søskende har ofte et tæt forhold – også SOS-søskende, som er bragt sammen i en børneby. Hvis SOS-barnet har biologiske søskende i forvejen, bliver de sammen, men får samtidig flere søskende i SOS-familien.

Det gjaldt også Zhe, som flyttede ind i en kinesisk børneby, da hun var otte år. Indtil da havde hun og lillebroderen Peng boet hos deres bedstemor, som var blevet for gammel til at passe dem. De to voksede op hos den samme SOS-mor og en flok andre søskende.

I dag er Zhe 26 år og bor i London, hvor hun studerer administration og regnskab. Peng arbejder som trainee i Shanghai. Begge ringer stadig til SOS-moderen, som bor i børnebyen med fem børn.

Søskende som alle andre

"Når jeg rejser hjem til Kina, orienterer min mor de andre søskende, som er flyttet hjemme fra om, at jeg kommer," fortæller Zhe.

Når Zhe ringer hjem, får hun også altid en opdatering på, hvad de andre søskende går og laver. Og der er ingen forskel på, hvordan Zhe behandler Peng i forhold til de andre.

Et SOS-barn vokser op både med små og store søskende – og det kan godt blive til mange over årene, hvis de store søskende flytter hjemmefra, og SOS-familien får nye småbørn ind. Zhe har 14 søskende.

Når Zhe fortæller om søskende-forholdet, kan mange nok kende sig selv; for selvom kærligheden er stor, så vil alle børn gerne være mors favorit.

"For eksempel plejede læreren at give os en stjerne i bogen, når vi havde gjort det godt, og det var vi stolte af at skulle vise vores mor. Vi ønskede jo alle sammen, at hun skulle synes, at netop du var bedst i skolen," fortæller Zhe.

Aldrig alene

"At vokse op i en SOS-børneby med mange søskende, alle med forskellig personlighed, har helt sikkert påvirket mig positivt. Folk siger, at jeg er en omsorgsfuld person. Når man er vant til at omgås mange forskellige mennesker, og dele både værelse og andre ting, så lærer man at være tolerant," siger Zhe, som mener, at venskabet, man oplever mellem søskende, er positivt for selvtilliden.

"Søskende støtter hinanden, og med søskende føler man sig aldrig alene. Så selv om vi ikke snakker sammen så ofte, er der et bånd mellem os. Vi kender og forstår hinanden. Det er en god følelse," siger Zhe.

Enebørn findes ikke i en SOS-børneby.

Fælles opvækst på tværs af religion

SOS-Børnebyerne er uafhængig af religiøse interesser. Børnene vokser op med den religion, de tilhører fra fødslen – og det betyder, at én børneby sagtens kan have flere religioner repræsenteret

■ To børn leger sammen i en SOS-børneby på Sri Lanka. Den ene er tamil, og den anden er singaleser. Det samme gør sig gældende i børnebyen på Zanzibar; her leger muslimske og kristne SOS-søskende sammen.

Det er børnene ligeglade med. De er lege-kammerater, ikke fjender.

En SOS-børneby repræsenterer altid den mangfoldighed af kultur og religion, som findes i det land, den ligger i. Og da mange lande har indbyggere med forskellige religioner, så har børnebyerne det også.

På Sri Lanka har der været borgerkrig mellem tamiler og singalesere siden 1983. SOS-børnebyen Nuwara Eliya ligger i højlandet midt på øen, og befolkningen i området består af både singalesere, tamiler, muslimer og

kristne. Tamilene i børnebyen er hinduer, og singaleserne er buddhister.

Børnebyledelsen bruger religionerne til at opnå viden og respekt - i fælleshuset står både Buddha og Krishna, og børnene lærer om forskellige religioner i hverdagen.

Flerkulturelle samfund

I FN's Børnekonvention står der, at alle børn har ret til "i fællesskab med andre fra sin kultur at praktisere sin religion og sit sprog".

Det arbejder SOS-Børnebyerne efter. Målet er, at børnene skal være stolte af deres egen baggrund, men også at åbne for det, som er anderledes.

Et SOS-barn bor i en SOS-familie, hvor moderen også har barnets religion. På den måde har hver enkelt mulighed for at lære traditioner og ritualer.

SOS-børnebyer i mange lande er samtidig flerkulturelle samfund. Erfaringerne viser, at kender man "de andre" – måske ligefrem er vokset op sammen og har gynget på de samme gynger – så er det nemmere at leve fredfyldt.

I børnebyen i Sarajevo er børn med forskellige religioner SOS-søskende. Nogle familiemedlemmer er muslimer, mens andre er kristne. Børnebyen fejrer to julehøjtider, to påskehøjtider og den muslimske ramadan.

SOS-RKiv

Der er ikke brug for sko, når man som børnene her fra SOS-børnebyen Luang Prabang, bader i floden. Men salg af danske sko er med til at give SOS-børnene i Laos indhold i livet.

Nye sko giver penge til børn i Laos

SOS-Børnebyerne har indgået et samarbejde med skokæden EuroSko/TOPS Danmark, så der, hver gang danskerne køber et par ADI-børnesko, går fem kr. til SOS-børnebyen i Laos

■ Det er langt fra alle verdens børn, som har råd til sko: Sko til at lege i, leve i og ha' på, når man går i skole.

I Laos lever hver tredje under fattigdomsgrænsen, og færre end to ud af tre børn går i skole. Hvis børnene er så heldige at bo i nærheden af Luang Prabang, hvor den dansk-finansierede børneby og SOS-skole ligger, er sandsynligheden for, at de får undervisning, heldigvis større.

Og Laos' børn får nu ekstra hjælp, hver gang danske familier giver deres børn nye sko af mærket ADI.

Mød en frivillig i skobutikken

Udover aftalen, at EuroSko/TOPS giver fem kr. pr. par sko, samarbejder medarbejderne i flere af kædens skobutikker med SOS-Børnebyernes frivillige. De frivillige laver lokale aktiviteter og fortæller skobutikkernes ansatte og kunder om arbejdet med nødlidende børn.

"Vi har med SOS-Børnebyerne valgt en partner, der arbejder med at øge børns tryghed. Det er der hårdt brug for i mange lande, og som virksomhed vil vi gerne gøre noget for, at børnene får en ny chance i tilværelsen," siger Lisbeth Weifenbach fra EuroSko.

Erhvervssamarbejde

Hvis du er interesseret i at høre nærmere om muligheden for et sponsorsamarbejde med SOS-Børnebyerne, kan du kontakte marketingchef André G. Hansen på telefon 33 73 02 33.

Dar es Salaam mødre trænes med dansk hjælp

■ I Tanzanias hovedstad Dar Es Salaam bygger de i øjeblikket på livet løs - vægge og tag på en ny dansk finansieret SOS-børneby skyder op.

Sideløbende er det også lykkedes at finde

SOS-arkiv

de helt rigtige SOS-mødre, som skal danne rammen om børnenes liv i børnebyen. For at mødrene kan være forberedte på at få ansvar for 10 børn, har de været på træning på SOS-træningscenteret i Kenya. Centeret ligger i byen Karen, på den danske forfatter Karen Blixens jord, og er dansk finansieret.

Her har de kommende SOS-mødre haft timer i f.eks. SOS-principper, pædagogik, hus-holdning, stresshåndtering og håndtering af børns indlæringsvanskeligheder.

Undervisningen er tilrettelagt i samarbejde med Institut for Familievidenskab ved Kenyatta Universitetet i Nairobi.

Tjernobyl trækker lange spor

■ I april var det 20 år siden, at atomskyen spredte sig over store dele af Hviderusland. Over to millioner mennesker boede dengang i de områder, som blev ramt af forureningen.

"I 1985 var 90 pct. af børnene raske. En tilsvarende undersøgelse i dag viser, at det tal er faldet til 20 pct.," siger professor Vasily Nesterenko fra Institut for Strålingssikkerhed i Minsk. Mange børn er født med skavanker og har en stor overrepræsentation af kræft og kræftrelaterede sygdomme.

SOS-Børnebyerne har i over ti år gjort en indsats for at hjælpe forældreløse og forladte børn i Hviderusland. Landet har et SOS-social-center og to børnebyer. Omkring 32.000 hviderussiske børn er forældreløse - et tal som har været stødt stigende de senere år.

Marko Madi

Hverdag i Rutana, Burundi

■ Der er faldet ro over de knap 150 burundiske børn, som i år har fået et nyt hjem i SOS-Børnebyen i Rutana, som er bygget og drives for penge indsamlet i Danmark.

Laura er fem år og går nu i SOS-børnehaven i byen Rutana. Hver morgen følger hen-

des SOS-mor, der er trådt i stedet for forældrene, Laura i børnehaven. Her tilbringer Laura dagen sammen med 77 andre børn.

Der er sket meget siden SOS-Børnebyerne i 2002 iværksatte et nødhjælpscenter med midlertidige huse til børnene; i dag er børnebyen både et hjem og samlingssted for mange børn. Der er nu 134 børn i børnebyen, og ud af de 78 børn, som hver dag leger i børnehaven kommer 56 fra lokalområdet. I skolen er 96 børn SOS-børn og 112 børn fra Rutana by.

For de ansatte i SOS-børnebyen har det været skønt at følge Laura og de andre børns udvikling. Helt konkret kan man se på dem, at de nu er trygge og sunde. Sådan var det ikke tidligere. Laura var meget tynd og lidt af et skravl, da hun kom til børnebyen, fortæller hendes SOS-mor.

SOS-arkiv

"Vi har et ekstra barn i Laos"

En stor del af hjælpen til SOS-børnene kommer fra faddere. For Tina Bergmann i Vejle er fadderskabet en måde at tale med egne børn om, hvordan man lever i andre lande

■ Solen står ind af vinduerne i Tina Bergmanns stue. På bordet ligger de seneste breve og billeder fra den børneby i Laos, hvor families fadderbarn bor.

"Hvor er det nu, hun bor henne, Chay?", spørger Tina sin to døtre, Xenia og Julie, på henholdsvis to og fem år.

De hænger ud sammen i sofaen, tegner og klipper.

"Åh, jeg kan ikke huske det. Men det er langt væk," siger Julie, der dog hurtigt kommer i tanke om, at det var Laos, landet hed.

Det er et år siden, at Tina Bergmann besluttede, at nu ville hun være fadder. Og siden er der blevet snakket meget om Chay og Laos i hjemmet ved Børkop.

"Mine børn kender vores fadderbarn. De taler om hende, og når der kommer brev fra børnebyen, læser vi det sammen og ser på billeder. Jeg synes, at børn har godt af at vide, at ikke alle lever som os. Det er vigtigt, at de ved, at andre mennesker er anderledes og bor på en anden måde," siger Tina.

Rejser i Asien afgjorde landet

Som SOS-fadder har man mulighed for selv at

vælge, hvilket kontinent eller land barnet skal komme fra. Da Tina kom frem til, at hun ville være fadder, talte hun med sin mand Jan om, hvor det skulle være.

"Vi har været ude at rejse en del i Asien. Det gør et stort indtryk, når man oplever, hvordan folk lever i ekstrem fattigdom. Derfor var det naturligt, at barnet skulle bo der," fortæller Tina Bergmann.

Jan og Tina har planer om en dag at rejse til netop Laos og lægge et besøg i børnebyen ind undervejs. Men lige nu og her nøjes de med at skrive til Chay i børnebyen, sammen med Xenia og Julie.

Breve med klistermærker

På et af de billeder, pigerne kigger på, står Chay med tegninger og fotos af familien Bergmann. For familien er det en aktivitet at sende breve af sted, selvom man sagtens kan være fadder uden selv at skrive.

Mens Tina fortæller, er Xenia stukket af med klistermærker fra den konvolut, som skal af sted til Laos. Hun bliver lidt møpset, da Tina piller dem fra hende.

"Hør nu her, du har så meget i forvejen. De klistermærker har vi jo købt til Chay," siger Tina.

Julie kigger på en tegning fra Laos. Der er fisk og elefanter på den.

"Det er svært for pigerne at forestille sig, hvordan det er at vokse op i et land, der er så fattigt. Så vi taler om, hvilket liv de børn har,"

"Det har også noget at gøre med, hvad man ser i medierne. Ind i mellem, når man ser noget f.eks. fra Afrika, så gør det helt ondt i maven."

Tina Bergmann, 33 år

Lad fadderskabsbeløbet følge med tiden

■ SOS-Børnebyerne har haft fadderskaber for børn i flere årtier, og mange faddere følger deres fadderbarn i rigtig mange år. Nogle af de første fadderskaber kostede 55 kr. om måneden, men det beløb er steget i takt med prisudviklingen.

I dag betaler en fadder for en børneby 150 kr. om måneden, mens en fadder for et barn støtter med 200 kr. om måneden. For de "gamle" faddere er det frivilligt, om man vil hæve beløbet, så det er tidssvarende. Det kan man nemt gøre ved at kontakte SOS-Børnebyerne eller ændre beløbet ved indbetaling.

Når der kommer brev fra børnebyen læser Tina det med døtrene Julie og Xenia.

siger Tina, der også har haft atlasset fremme og vist, hvor Laos ligger.

Og når der skal skrives til Chay, må man tænke sig om. For hun skal jo helst kunne forholde sig til, hvad man fortæller. Tina og pigerne skriver om sne, om traditioner og printer billeder af kornmarker eller skov.

Månedlig støtte

Hvorfor det lige blev nu, at familien blev faddere, er lidt svært at svare på, synes Tina.

"Det er egentlig noget, jeg har tænkt på i flere år. At man burde hjælpe på en eller anden måde", siger hun om fadderskabet, der nu er en fast del af budgettet og betales med Betalingservice; også selvom det lige skulle knibe en måned.

"Der er jo nogle, som har mere brug for det end mig," som Tina siger.

Fakta

Som fadder hos SOS Børnebyerne får man årligt to breve fra børnebyen, det ene med billede, og derudover har man selv mulighed for at skrive til børnebyen. Desuden modtager man kvartalsbladet, som du sidder med.

Læs mere eller tilmeld dig som fadder på www.sos-borneby.dk – eller vha. tilmeldingsblanketten bagerst i bladet.

Tina har i øjeblikket to deltidsjobs ved siden af arbejdet som zoneterapeut.

"Jeg kan godt lide tanken om, at vi er med til at give børnene et liv – i en familie sammen med en børnebymor. De har jo ellers ikke nogen forældre til at passe på sig," siger hun.

En SOS-fadder er ikke forpligtet til at fortsætte, men kan på et hvilket som helst tidspunkt opsiges fadderskabet. Et SOS-barn vil aldrig komme til at stå uden hjælp, dels har hvert barn mere end én fadder, dels er SOS-Børnebyerne klar til at overtage i disse tilfælde.

Familieprogrammer forebygger forældreløshed

Udover selve børnebyerne støtter SOS-Børnebyerne udsatte familier, så forældrene kan klare at brødføde og uddanne deres børn. SOS-Danmark hjælper blandt andet i Gikongoro, Rwanda

■ "Vi kan jo ikke tage alle nødlidende børn i området til os, men vi håber, at vi kan forebygge, at alt for mange børn bliver forældreløse", siger lederen af SOS-børnebyen i Gikongoro, Julian Barenza.

Gikongoro har siden begyndelsen af 1990'erne modtaget hjælp fra SOS-Danmark, både til bygninger og udvikling. De danske penge går også til lokale såkaldte "familieprogrammer".

"For at hjælpe de fattigste familier har vi oprettet et projekt med forskellige former for

støtte i området omkring børnebyen", fortæller Julian Barenza.

Behovet er enormt

Rwanda arbejder sig støt, men langsomt ud af de mange menneskelige og sociale problemer, der blev skabt af borgerkrigen og folkemordet i midten af 1990'erne. FN's nyeste tal viser, at der er 810.000 forældreløse børn i landet; børn der enten har mistet en eller begge forældre.

Gikongoros børneby er et af de steder, der giver børnene håb. Børnebyen ligger på en bakketop, og der er udsigt til et grønt og bakket landskab med hvide huse og brune hytter spredt så langt øjet rækker.

I en af de brune hytter bor en enlig mor med fire børn i alderen 15 år til omkring 10 måneder. Grunden er på størrelse med en dansk parcelhusgrund, og familien dyrker bananer, bønner og få andre grøntsager. Kom-

Modtagerne af hjælpen er altid de mest udsatte familier. Det kan f.eks. være enlige mødre, aids-ramte familier eller grupper af søskende, hvor den ældste har påtaget sig ansvaret for de små.

Fattigdom bør aldrig være grunden til, at en familie splittes ad og børnene må vokse op uden deres biologiske forældre. Det er en af hovedtankerne bag de familieprogrammer, som SOS-Børnebyerne iværksætter, blandt andet i de fattige kvarterer i Gikongoro.

mer man ind i huset er der mørkt og køligt; her er hverken elektricitet eller vand indlagt. Familien deltager i SOS-familieprogrammet, som betyder, at flere børn end SOS-børnene i børnebyen får hjælp.

Hjælp til selvhjælp

Grundtanken med familieprogrammet er at bekæmpe fattigdommen og hjælpe familierne til at opnå en tålelig tilværelse. Det håber man at opnå ved at give familierne fødevarerhjelpe i et år, betale en sygeforsikring, der sikrer gratis lægehjælp og medicin, samt give såsæd, et mindre husdyr og eventuelt andet, der kan sikre familien en mindre indkomst.

I alt 50 familier får hjælp fra projektet. De er udvalgt i samarbejde med de lokale myndigheder, og SOS-Børnebyerne i Rwanda håber på, at en tredjedel kan klare sig selv efter et år, den næste tredjedel efter to år, og den sidste tredjedel efter tre år.

Trækul – en væsentlig energikilde

"Fødevarerhjelpe fra SOS-børnebyen gør, at mine børn ikke længere skal gå sultne i seng og sultne i skole," siger moderen. Hun fortæller, at hun udover såsæd har fået en ged, som kan give mælk til børnene og føde kid, som hun senere kan sælge.

Den lille familie har også fået penge til køb af en stor sæk trækul.

"Jeg vil sælge trækullet i mindre portioner og tjene lidt penge," fortsætter hun.

Trækul er den mest brugte form for energi til madlavning, men de fleste familier har så

få penge, at de kun kan købe det i små portioner. Hun håber, at fortjenesten på nogle få kroner kan sikre penge til børnenes skolegang. Børnene går i skole i børnebyen, men der skal stadig betales et mindre beløb for skolegangen og købes skoleuniformer.

"Med et projekt som dette viser SOS-Børnebyerne sit ansigt udadtil i lokalsamfundet," siger Albert Munyentwari, der er chef for SOS-Rwanda.

Albert Munyentwaris mål er i første omgang at evaluere projektet i Gikongoro, derefter skal det forhåbentlig bredes ud til alle tre børnebyer i Rwanda.

Artiklen er blevet til i samarbejde med Max Schrøder, der har besøgt SOS-Børnebyerne i Rwanda på et Danida-rejsestipendiat.

SOS-socialcentre

Den mest udbredte form for forebyggelse sker via SOS-Børnebyernes socialcentre, som der er i alt 285 af i forskellige lande. Socialcentrene løser mangeartede opgaver; aids-rådgivning, lægehjælp, gadebørnsprojekter og forskellige former for familieprogrammer. Men også SOS-Børnebyer, der ikke har et socialcenter, støtter familier i området på forskellig vis – som f.eks. Gikongoro i Rwanda.

Skriv og fortæl om din oplevelse

Der er hvert år mange danskere, som besøger børnebyer eller deres fadderbarn rundt om i verden. Fremover vil du kunne læse deres fortællinger under overskriften "På besøg i en børneby". Du kan også skrive selv samt sende billeder eller videooptagelser. Kontakt redaktør Line Grove Hermansen via lgh@sos-borneby.dk.

På besøg i en børneby

Inge Wichmann Krog har besøgt SOS-børnebyen Arusha i Tanzania. Her har hun og hendes mand siden 2005 haft fadderbarnet 10-årige Asnath.

■ "Den 14. juni 2005 blev min mand og jeg beriget med endnu en stor oplevelse, da vi blev faddere til en yndig masaipige; Asnath. Vi havde længe overvejet at blive faddere til et barn i et uland; men da en større Afrika-tur lå foran os sidste sommer, tog vi beslutningen. Vi var en større gruppe, som rejste 23

dage i Tanzania. Vi besøgte bl.a. masai bo-pladser, et hjem for gadebørn, Den Internationale domstol i Arusha, der kører sager mod bødlerne fra Rwanda og var på safari. Igenem alle disse oplevelser fik vi stor indsigt i landet, og havde ligesom et fundament at bygge videre på, da vi besøgte Asnath i SOS-Børnebyen i Arusha.

Det var en søndag, og mor Rehema var taget i kirke. Vi blev meget vel modtaget af andre mødre i et par af de andre børnehuse. Den ældste i huset, Dennis John på 13 år, lavede kaffe og smurte mad til os, og alt imens spurgte jeg, om de ville synge en sang

Mikkelines TV-overskud gik til SOS-Børnebyerne

■ Rundt om i stuerne blev der stemt med sms'er, da kendte danskere deltog i DR's program Showtime. For hver gang, der gik en sms-stemme til den tidligere skøj-

teprinsesse Mikkeline Kierkgaard fik SOS-Børnebyerne 4,25 kr. Alle deltagerne kunne nemlig selv vælge en humanitær organisation. Om sit valg siger Mikkeline:

"Jeg var helt sikker på, at jeg ville støtte børn. Det er en indstilling, jeg nok har lært fra min egen familie. Mine forældre har nemlig fem plejebørn, som jeg er vokset op sammen med," siger Mikkeline, der er 21 år og arbej-

der som kunstskafteløber i Tyskland, selvom hun nu har opgivet sporten på eliteplan.

"Jeg har kunnet se, hvor meget det at vokse op hos os har betydet for mine plejesøskende. Det er sådan en langsigtet hjælp, jeg gerne vil støtte," siger skøjteløberen, der i alt kunne sende 57.500 kr. til SOS-Børnebyerne.

Udvekslingsstuderende bag årets gækkebrev

■ Gækkebreve er en ren dansk opfindelse, som ikke findes i andre lande. Derfor var det også en svær opgave, den tyske udvekslingsstuderende Carolin Oelsner kom på, da hun begyndte på Danmarks Designskole – her skulle hun sammen med sine medstuderende designe årets gækkebrev for SOS-Børnebyerne.

Ved at bruge Danmarks Designskole fik de studerende

en sjov opgave – og SOS-Børnebyerne mange kreative forslag.

"Der var vist mange, som var overraskede, da mit gækkebrev blev valgt – også mig selv," griner 24-årige Carolin Oelsner.

"Jeg synes, at gækkebreve er en god tradition, som skaber bånd mellem folk og stiller dem en lille opgave," siger Carolin Oelsner.

SOS-gækkebrevet blev sendt ud til 200.000 modtagere og lå på hjemmesiden www.gækkebrev.dk.

"KWAHERI NA TUTAONANA" – farvel og på gensyn lød det fra børnene til fadder Inge Wichmann Krog.

for os, mens vi ventede på Rehema. De sang som engle og lod os høre "Peter Edderkop" på swahili.

Da mor-Rehema kom, virkede hun rørt og bød os meget varmt velkomment. Vi havde medbragt gaver til alle 10, som de længselsfulde havde ventet på at pakke op, mens vi ventede på Rehema.

Der var helt igennem en fredfyldt og meget

tagen-hensyn-til-hinanden-stemning, og alle børn fra tre til 13 år virkede meget harmoniske. Der hvilede en ro i rummet og en renlighed i hele huset og byen, som var en stor kontrast til det, vi ellers så i Tanzania. Vi var på besøg i over tre timer, og skulle absolut spise søndagsmiddag med dem. Vi blev fulgt med børnefinger i hænderne rundt i hele børnebyen og takkede pænt farvel med ordene KWAHERI NA TUTAONANA og en lykkefølelse i maven af, nogle børn bliver hjulpet på ret vej.

Vi må snart tilbage til Tanzania og Asnath. Hun er en gave af de større."

Inge Wichmann Krog

Husk dit SOS-nummer

■ Hos SOS-Børnebyerne er det virkelig vigtigt, at vi kan vende rigtigt op og ned på de mange indbetalinger og henvendelser, som vi får. Ind i mellem ligger vi vandret, og så hjælper det meget, at vi har et computersystem. For at holde styr på indbetalingerne, giver SOS-Børnebyerne alle et nummer, som vi registrerer alt under. For faddere har nummeret tidligere heddet et "fadderskabsnummer", for andre et "medlemsnummer".

Men da man nu også kan

støtte SOS-Børnebyerne som medlem ved at betale et månedligt beløb på 75 kr., har vi valgt at finde én fælles betegnelse: Nemlig SOS-nummer.

Dit SOS-nummer er et fem til syvcifret tal, der står på de papirer, du modtager fra os. Nummeret er værd at være opmærksom på, for det er den sikreste og hurtigste vej,

Line Grove Hemmelsen

når du har brug for hjælp fra os eller skal foretage en indbetaling.

Så når du ringer, skriver, indbetaler eller sender en e-mail, så sidder Jenni, Maria, Lotte eller Lene (på billedet) klar til at hjælpe.

De bliver glade – og kan servicere dig bedre –, hvis du opgiver dit SOS-nummer.

Træk det fulde beløb fra i skat

■ Mange humanitære organisationer er omfattet af særlige skatteregler, også SOS-Børnebyerne. Det betyder, at man kan trække en stor del af sit bidrag fra i skat – ja, faktisk hele bidraget, hvis man tegner en såkaldt 10-års gavekontrakt. Det vælger mange hvert år at gøre og på den måde støtte SOS-Børnebyernes hjælp til forældreløse og forladte børn langsigtet.

Med en 10-års gavekontrakt kan man trække det samlede beløb – inklusive de første 500 kr. – fra på selvangivelsen. Altså kan man ved at være bidragyder eller fadder i 10 år, hvert år i ti år, trække hele det beløb, man støtter SOS-børnebyerne med, fra i skat.

Hør mere om muligheden ved at kontakte SOS-Børnebyerne på info@sos-borneby.dk eller telefon 33 73 02 33.

En fodbold er rund – og til gavn for verdens børn

Selvom Danmark ikke er med til fodbold-VM denne gang, er der nok at glæde sig over. Opmærksomheden omkring VM betyder nemlig, at der bliver bygget seks nye SOS-børnebyer.

■ 12-årige Maurice fra Brasilien er glad for fodbold, som så mange andre drenge. Han træner fire eftermiddage om ugen efter skole på fodboldskolen "Escolinha de Futebol Clube". Alene i Brasilien, hvor Maurice bor, er der fire millioner forældreløse børn.

Brasilien er et af de seks lande, som får en ny børneby med SOS-Børnebyerne og FIFAs samarbejde "6 børnebyer i 2006", der er den officielle velgørenhedskampagne for VM i fodbold. Både op til og under turneringen skal opmærksomheden på fodbold også gerne betyde, at der indsamles nok penge til de nye byer og deres drift i fem år.

Mange store fodboldstjerner som Andriy Shevchenko, Franscesco Totti, Ruud van Nistelroy og Wayne Rooney støtter indsamlingen.

Hjælp til Maurice

På en anden, lidt mere ydmyg fodboldbane, fortæller brasilianske Maurice, at han meget hellere vil spille fodbold end at strejfe om på gaderne og sniffe lim eller stjæle. Og han drømmer om at blive professionel fodboldspiller...

Til trods for den megen træning har Maurice kun et sæt træningstøj. Der bliver passet godt på det, og dagligt vasker hans mor det forsigtigt. Sko har Maurice ikke, men træner barfodet.

Maurice har spillet fem mesterskaber sammen med fodboldskolen og vundet de fire. Til mesterskaberne har Maurice været heldig nok til at kunne spille i lånte gummisko.

Maurices familie bor i et etværelses hus, som de deler med en anden familie. Faren arbejder langt væk, og de ser ham kun en gang sidst på måneden, hvor han kommer med sin månedsløn til familien.

Børn og familier som Maurice vil også få del af hjælpen, for udover børnebyerne bliver der bygget socialcentre – blandt andet i Maurices kvarter.

De første børnebyer er bygget

Ud over Brasilien kommer de nye børnebyer til at ligge i Vietnam, Ukraine, Sydafrika, Nigeria og Mexico.

Da indsamlingen startede allerede i 2003, går det nu stærkt; de første børn er flyttet ind i midlertidige hjem i den mexicanske by Morelia. I Sydafrika er SOS-mødrene flyttet ind, i Vietnam er bygningerne halvvejs færdige, og i de tre andre lande er håndværkere i fuld gang. Indsamlingen går også til familieprogrammer.

Du kan støtte "6 børnebyer i 2006" ved at give et bidrag til SOS-Børnebyerne. Benyt giro nr. 8 03 24 40 eller gå ind på www.sos-borneby.dk.

"Jeg var virkelig imponeret over at opleve, hvor glade børnene i SOS-børnebyerne er. På trods af den svære fortid, de har, er børnene meget positive. Så selvom jeg har en travl hverdag, så gør jeg gerne en undtagelse for SOS-Børnebyerne."

Sådan siger den hollandske fodboldspiller **Ruud van Nistelrooy**, der er en af de mange fodboldstjerner, som stiller op for SOS-Børnebyerne.

Patrick Witzmann

Fodbold er en god måde for mange børn at blive aktiverede – nogle bruger ligefrem bolden til at komme ud af fattigdom. Maurices fodboldklub har været starten for tre fodboldspillere, der nu gør karriere i Europa.

Danske fodboldspillere støtter også

■ Det er ikke kun til VM, at fodboldstjerne hælper SOS-Børnebyerne.

Det gælder også årets danske mestre, FC København, som er blevet faddere. Normalt benytter et fodboldhold sin bødekasse på afslutningsfester og socialt samvær. Men hos F.C. København går pengene til et fadderskab hos SOS-Børnebyerne.

"Det var Álvaro, der kom med forslaget, og vi andre syntes, det var en rigtig god idé. Vi besluttede at støtte SOS-Børnebyerne og blive faddere for et barn. Så som bødekasseformand indbetaler jeg nu jævnligt et beløb til støtte for barnet," siger FCK-spiller – og dansk mester 2006 – Michael Gravgaard.

SOS-Børnebyerne har også gennem flere år haft et samarbejde med Brøndby IF; her støtter børneafdelingen BIFKIDS, ligesom klubben viser SOS-kampagnefilm op til superligahjemmekampe.

Det danske kvindelandshold i fodbold har også støttet op om kampagnen undervejs.

Ekstra benzin til SOS-Børnebyerne

SOS-Børnebyerne og OK-Benzin kan fejre 10-års jubilæum for et samarbejde, der indtil nu har skaffet over 800.000 kr. til arbejdet for forældre-løse børn. Du kan også få et OK-benzinkort og dermed automatisk støtte SOS, når du tanker.

Klonk. Benzinpumpen er på plads i bilen, og benzinen flyder lystigt ned i tanken. For hver liter OK-benzin, der sælges på såkaldt "SOS-Børneby-benzinkort", donerer OK 10 øre til SOS-Børnebyerne. Og bilisten betaler kun almindelig pris for benzinen, som jo i øjeblikket er dyr nok i forvejen.

Heldigvis er OK kendt for at være blandt de billigere benzinselskaber; OK er et andelselskab, som er ejet af ca. 20.000 forbrugere og forhandlere.

SOS-benzinkort

At sende 10 øre til SOS-Børnebyerne pr. liter kræver bare, at man har et OK-benzinkort, og at det er registreret som "SOS-Børneby-kort". Hvis du har et OK-kort i forvejen, er det nemt at blive registreret ved at ringe til OK på tlf. 89 32 22 11.

Hvis du ikke har et OK-Benzinkort, kan du ringe til SOS-Børnebyerne og bestille et (vi sender dig en tilmeldingskupen). Det vigtige er, at det bliver noteret, at du støtter SOS-Børnebyerne, når kortet oprettes.

I årenes løb har over 1500 danskere fået et SOS-OK-benzinkort. Når først kortet er på plads, mærker man intet til, at man faktisk hjælper – man betaler som sædvanlig listepriisen på benzin, og de 10 øre overføres automatisk.

Frivillig på sin egen måde

Inger Andreassen er lidt af en SOS-legend. I årenes løb har hun egenhændigt indsamlet over 1 mio. kr. Nu er den 88-årige dame flyttet til Sjælland og har droset indsatsen ned.

■ Over årene har Inger Andreassen haft 61 fadderskaber for børn i et utal af lande. Og hun har brugt meget af sin vågne tid på at arbejde frivilligt for SOS-Børnebyerne.

"Jeg begyndte kort efter, at jeg var flyttet til Grenå – det er 32 år siden, fordi jeg så et program om SOS-børn i Indien. Så vidste jeg, hvad jeg skulle bruge min tredje alder til," siger Inger Andreassen, der snart efter blev kendt i Grenå, hvor hun boede.

Lokalgrupperne

Du kan se listen over, hvor lokalgrupperne ligger på www.sos-børneby.dk – der er også brug for dig! Eller du kan ringe til SOS-Børnebyernes frivilligkoordinator Charlotte Henriques på 33 73 02 33 for mere information.

INGER HAR 35 BØRN

Inger Andreassen har tænkt sine penge. Men hun lægger sit håndarbejde – og forment alle pengene til verdens fattige børn.

Inger Andreassen har fortalt sin historie i flere medier – og der blev på et tidspunkt lavet en film om et af hendes 14 besøg i børnebyen i Ægypten. Her fra BilledBladet.

I dag er Inger flyttet til Ølstykke; tættere på børn og børnebørn.

"Her kender de mig ikke så godt, så jeg får ikke så mange penge ind," siger Inger, der dog stadig triller ned til Brugsen med rollatoren og samler ind.

I Grenå var Inger Andreassen en institution, hvilket blandt andet betød, at hun en dag fandt en konvolut i sin postkasse – uden modtager eller afsender, men med 64 tusindkronesedler i.

"Det måtte jo være til børnene, så de blev sendt af sted med det samme," fortæller Inger, som den dag i dag stadig er SOS-fadder.

Kom og tæl kroens dyr

SOS-Børnebyernes lokalgruppe Midt/Vest holdt familie-påske-arrangement på Borbjerg Mølle Kro.

■ Børnene kom på en strabadstur rundt på kroens område. De skulle besøge og tælle kroens mange dyr: Æsler, lamaer, gæs, geder m.m. og prøve at finde frem til hanner og hunner – det var svært! I den afrikanske Boma spejlede de vagtelæg over bål, gættede forskellige former for æg, og på legepladsen gik de på stylder og holdt æggevæddeløb.

I stalden fik børnene en flot ansigtsmaling, så de pludselig var imponerende elefanter, flotte leoparder, søde hunde, frygtindgydende vampyrer. Lokalgruppen fik hjælp fra andre

frivillige fra grupperne i Århus, Vejle, Odense, ja helt fra Svendborg.

Tilmelding til SOS-Børnebyerne

Jeg vil gerne bidrage til, at forældreløse og forladte børn får en bedre fremtid ved at tilmelde mig som:

- Fadder for en SOS-børneby – 150 kr. pr. måned*
- Fadder for et barn - 200 kr. pr. måned*
- SOS-medlem – 75 kr. pr. måned over Betalingservice*

***Jeg ønsker at blive fadder for et barn eller en SOS-Børneby:**

- Der, hvor behovet er størst
- I Afrika
- I Asien
- I Central- eller Sydamerika
- I Europa

***Navn:** _____

***Telefon:** _____

***Gade:** _____

E-mail: _____

***Postnr./By:** _____

Fødselsår: _____

(* Skal udfyldes)

- Ja tak, SOS-Børnebyerne må gerne kontakte mig på e-mail.

Ønsker du ikke at betale på girokort, kan du tilmelde dig Betalingservice her:

Banknavn: _____

Cpr.nr.: _____

Reg.nr.: _____

Kontonr.: _____

Hvis du angiver personlige oplysninger, anbefaler vi at du sender kuponen i en lukket kuvert. Adressen står på modsatte side.

Som fadder er jeg velvidende om, at al information om mit fadderbarn er fortrolig og beskyttet af personoplysningsloven. Jeg må derfor ikke offentliggøre eller på anden måde videregive information om - og billeder af barnet - til nogen tredje part.

Dato: _____

Underskrift: _____

Jeg har i forvejen et fadderskab - nummer: _____

Du kan også tilmelde dig på www.sos-borneby.dk eller kontakte SOS-Børnebyerne, Nørre Voldgade 11, 3., 1358 København K, Tlf.: 33 73 02 33, e-mail: info@sos-borneby.dk

Når du tilmelder dig et fadderskab hos SOS-Børnebyerne sender vi 92 pct. af dit bidrag direkte videre til barnet eller byen.

02-06

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

Katja Snozzi

Porto

SOS-BØRNEBYERNE

LANGSIGTET HJÆLP TIL NØDLIDENDE BØRN

**Nørre Voldgade 11, 3.
1358 København K**

SOS-Børnebyerne i Danmark

Protector

Hendes Kongelige Højhed Prinsesse Benedikte

Ambassadører

Katrine Fruelund, Amin Jensen, Sigurd Barrett, Vera (Michel Castenholt) og Camilla Martin

Bestyrelsen

Formand: Fhv. vicedirektør Bjørn Bogason, Hørsholm
Næstformand: Redaktør Alice Vestergaard, Hellerup

Fhv. Postmester Kirsten Danielsen, Nykøbing F.

Direktør Jan Frøshaug, Hellerup

Restauratør Esther Jensen, Holstebro

Direktør Lars Ole Kornum, Gentofte

Lærer Jette Meyer, Horsens

Direktør Jess Myrthu, København

Vicegeneralsekretær Peter Völker, Østrig

Lærer Inge Lise Kjeldsen Wilhjelm, Gentofte

Udgiver

SOS-Børnebyerne i Danmark

Nørre Voldgade 11, 3. sal,

1358 København K.

Tlf.: 33 73 02 33

Ansvarshavende

Niels Yde, SOS-Børnebyernes direktør

Redaktion

Line Grove Hermansen, kommunikationschef

Billedpolitik

SOS-Børnebyerne ønsker at beskytte børnene så vidt muligt. Børnene skal have lov at være anonyme. Det betyder blandt andet, at vi ikke forbinder navn med billede, så man kan genkende barnet. Fotos og navne kan derfor være ændrede. SOS-Børnebyernes regler er i overensstemmelse med EU's regler om databeskyttelse.

Design og produktion

Esben Bregninge Design

Franzen A/S

Oplag: 115.000

Jess Myrthu er kommunikationsrådgiver, partner i Jøp, Ove & Myrthu og medlem af SOS-Børnebyernes bestyrelse

"Jeg har stor sympati for nødhjælpsorganisationer, men den måde SOS-Børnebyerne langsigtet arbejder for at hjælpe børn til en bæredygtig tilværelse, er noget ganske særligt".

Et liv med indhold – både i dit og i hendes

Bliv fadder! Det kunne være, at det blev starten til en fantastisk oplevelse – både for dig og for børnene. Et liv skal handle om mere end at få mad, tøj og medicin. Også for verdens forældreløse børn.

Tilmeld dig via blanketten i bladet eller ved at gå ind på www.sos-borneby.dk.

Pigen på billedet er fra Angola, hvor manglende skolegang er et af de helt store problemer. SOS-børnenes faddere sikrer dem skolegang; i SOS-Børnebyernes to skoler går derudover også børn fra lokalsamfundet.

SOS-BØRNEBYERNE
Nørre Voldgade 11., 3. sal
1358 København K.
Tlf. 33 73 02 33
Giro nr. 8 03 24 40
E-mail: info@sos-borneby.dk

www.sos-borneby.dk
Telefon og kontortid:
Mandag til torsdag kl. 9.00 – 16.30
Fredag kl. 9.00 – 15.00
Protektor:
H.K.H. Prinsesse Benedikte